

ше челоѳческите работы, а не Божійте. А отъ дръга страна обываше много Хрїста; заради това го и совѣтѣваше да не умре на крестѣ, дѣмаше: Ми лосердз (бѣди) ты Господи, не иматъ быти тебѣ се. По напредъ Хрїстосъ похвали Петра и мѣ каза: „Блаженъ е си Симѣне Барз Ішна.“ А послѣ заради соблазнѣта изгониго отъ себеси. Кога Богъ за една соблазнителна дѣла дѣто а каза Петаръ на Бога, и то отъ простодѣшіе и отъ лѣбовъ камъ Хрїста, чи Хрїстосъ го испзди отъ себеси, и го нарече сатана. А пѣкъ който прави соблазнѣ отъ знаніе и отъ сама вола, или подобре да речемъ отъ злоба, него какъкъ треба даго нарече Хрїстосъ; Воистиннѣ не дѣволъ, не сатана, но соборище на сичките дѣволы: зашо толкъва мрази Богъ соблазнителнаго челоѳка; зашто дѣволъо безъ таковаго челоѳка не може да приклони лесно дръгиго у грѣхъ, догдѣ нема некое дѣволско ордѣе помеждѣ, каккото змѣята стана ордѣе дѣволско, та измами Адама и бѣа пдоха и отъ запрещеното древо, така и сега злобните и лѣкавите челоѳцы се преобразѣватъ въ видъ дѣволскій, и соблазнаватъ дръгите за да падатъ въ грѣхъ. Воистиннѣ неше да има дръги по на голема мѣка ко Адъ освеѣ тѣхъ: зашто, една дѣша на Бога е толкова драгоцѣнна, колкото е драгоцѣненъ животъ на Исуса Хрїста неговаго сына. А пѣкъ они сосъ злыя си примѣръ восхищѣватъ а отъ неговыте рѣце. Какъкъ прочее отвѣтъ ще воздадатъ на страшный сѣдъ; Хрїстосъ за да